Випадки узгодження граматичних форм підмета й присудка

Підмет виражений	Присудок має форму	Приклад
Власною назвою (і родовою)	Родової назви (країна, місто, річка тощо)	
абревіатурою	роду й числа головного слова абревіатури	
займенниками *хто, що, хтось з нас, кожен із них, хтось із нас, ніхто, ніщо*	Форму однини	
Займенником *Ви*, що позначає однину	Переважно множини	
Числівник, що закінчується на 1 (*21,101, 1991* тощо) та іменник	Форму однини	
Містить слова *велика частина, значна кількість, певна сума, більшість, меншість, частина, багато, кілька, чимало, низка, решта*	однини	
	множини (якщо підмет і присудок відділені одне від одного іншими членами речення)	
Слова *половина, півтора + іменник Р.в.*	Форму однини	
Іменник Н.в. + іменник Ор. в. з прийменником (*з, із)*	Форму множини	
***Гурт, група, загін* у Н.в. одн. + іменник Р.в. множини.**	Форму однини	
Присудок перед однорідними підметами	однина чи множина (обидва варіанти правильні)	
Присудок після однорідних підметів : **розділених протиставними сполучниками (*не..а, не тільки... а й, не лише... але й*)**	Форму однини	
з єднальними сполучниками (*і, й, та*)	Форму множини	
Кількісний числівник (*два, три, тринадцять*) + іменник Н.в. або Р.в. множини	однини (увага на кількості + неістоти)	
	множини (увага на дії + істоти)	

LIVEWORKSHEETS